

גיליון חודש ניסן התשס"ח (5768)

נְשֵׁלִיחוֹן

העיתון לבני השלוחים בארץ הקודש

ראיון החודש

ר' מוישי חזן
מדבר בראיון גלוי
עמ' 5

שמר'ל ובער'ל

מי לא זוכר אותם? ...
בפינה לחיילי "קעמפ גן
ישראל - השלוחים הצעירים"
עמ' 7

פסח כשר ושמח!

הערט זיך איין קינדערלאך...

דבר המשפיע

חיילים יקרים, שלום לכם!

אנו אוחזים בעיצומו של חודש ניסן. חודש זה מתייחד משאר החודשים בכך שהוא מסמל בעיקר את עניין הגאולה, כיזוע "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל".

ילדי צ"ה זכו שבמשך עשרות שנים קיימו בעבורם כינוס 'ראלי' מיוחד, שעמד בסימן הגאולה, והרבי השתתף שם ואפילו השמיע בכל פעם שיחה מיוחדת.

בשיחת הראלי של חג הפסח האחרונה לעת עתה שזכינו לשמוע מהרבי, הסביר הרבי שאצל החיילים בצ"ה אפשר להבחין בהדגשה בעניין החירות. שכן לנו, החיילים, אין שום טרדות ודאגות, ואנחנו יכולים לקיים את רצון ה' בלי שום הפרעות. ממש כמו שיהיה בגאולה העתידה כשלבני ישראל יהיה טוב בגשמיות וברוחניות.

המסר המעשי העולה מכך ברור: עלינו לפעול שגם לסביבה תהיה את החרות הזו. זהו תפקידנו עתה, לדאוג לאלו שחסר להם - שגם הם יוכלו לחגוג את חג הפסח ולמלאות את מחסורם הגשמי והרוחני.

ובזכות זה נזכה ממש בקרוב להביא את הגאולה האמיתית והשלימה, היא החרות הנצחית, ולהתראות עם הרבי בקרוב ממש!...

פסח כשר ושמח!

תוכן

- הערט זיך אין קינדערלאך 2
- ראיון החודש 3
- מכתבים מקריית איילון 4
- חיילים מספרים 5
- השד"רים הצעירים 6
- פינה לחיילי גן ישראל 7
- תמונות החודש 8

חסידים איין משפחה

מערכת "השלוחים הצעירים" מאחלת לחיילים היקרים שיחי' מזל טוב לרגל יום הולדתם. שיזכו לעשות נחת רוח לרבי, למוריהם והוריהם, באריכות ימים ושנים טובות, אמן.

דוד ריבקיין - א' ניסן

שלום דובער מעודה - א' ניסן

שלום דובער קורנט - ג' ניסן

מדכי פרוס - ט' ניסן

שנ"ז וגקרט - ח"י ניסן

משה דהן - כ"ב ניסן

שד"ב כוחונובסקי - כ"ד ניסן

מ"מ קוסקס - כ"ה ניסן

מ"מ לויטין - כ"ו ניסן

הת' **ארי שי' ריבקיין** - י"ז ניסן

הת' **משה שי' טייטלבוים** - כ' ניסן

ברוכים הבאים לת' **לוי שיחי' הכט** משפיע הקעמפ, וברכת מזל טוב לרגל חתונת אחותו

בשער: עיבוד על בסיס פעילות חווייתית מקעמפ "גן ישראל" השלוחים הצעירים.

י"ל ע"י צעירי אגודת חב"ד באה"ק - "השלוחים הצעירים".

משתתפים: מ. הרשקוביץ, ר. ברוד, נדב ק., דוד ב., ישראל ב.

עיצוב: אלי ויסברג

הכתובת שלנו: צאגו"ח - כפר חב"ד ת.ד. 14, מיקוד 72915. פקס: 0722770111, עבור "השלוחים הצעירים".

שלוחים
השלוחים הצעירים

ראיון החודש

ובפעם עם ר' מוישי חזן מרכז הקעמפ

עוד זכורני שבאחת הלילות לקחתי את אחד החיילים לשיחה אישית (זה המקום למסור לו ד"ש מתגעגע - "היי, שומע? תתקשר אלי כשאתה קורא את זה...") ישבנו ודיברנו אל תוך הלילה ואז הוא קיבל החלטה ללמוד את התניא היומי כל יום לפני התפילה! אחרי שדיברתי איתו חשבתי לעצמי שכשדורשים ממישהו אחר אז צריך לדרוש גם מעצמנו ואז קיבלתי החלטה ללמוד מאמר חסידות בע"פ וב"ה כבר למדתי אותו.

לא לחינם אומרים שהקעמפ הוא לא רק לחיילים...

ממש כך...

תגיד, מוישי, מה הכי ריגש אותך במהלך הקעמפ?

אני דווקא רוצה לספר על רגע מרגש שחוויתי לאחר הקעמפ, זה היה כשבסוף החתונה שלי (למה רק הצוות היה שם בלי החיילים?) כל הצוות התיישב על הרצפה ושרנו יחד משירי הקעמפ המיוחדים, ההרגשה הייתה מרוממת במיוחד ואפילו כמה דמעות הצליחו להשתחל לי מהעיניים...

מה ההמנון הכי אהוב עליך?

"בבוקר רוסי", זה שיר מיחד במינו ובפרט שהסיפור הזה היה עם סבא שלי ר' יחזקאל ברוד ע"ה.

טוב...שאלה לסיים: האם אתה זוכר את מסדר הבוקר בו הבטחת קבל עם ועדה שהבנים שלך יוכלו ולהשתתף בקעמפ לבני השלוחים?...

זוכר טוב מאוד... ואני שמח לבשר לכם שממש בקרוב אצא עם זוגתי שתחיה לשליחות. איך אומרים? - עוד תשמעו ממני...

אווווו גן ישראל-גן ישראל שימו לב- שימו לב... בעוד מספר דקות תקראו את הראיון המיוחד עם איש הטיב והחסד.

או אז יודעו לכם פרטים מיוחדים על המרכז המיוחד הלא הוא ר' מוישי ש"י חזן (מוישה חזנסקי - הלפרינוב).

לחיים מוישי.
לחיים ולברכה.

למעשה כשבאים לדבר איתך על הקעמפ זה קצת שונה, הספקת כבר להתחתן ולהקים בית בישראל. אתה זוכר בכלל את הקעמפ עדיין?

לא רק שאני עדיין זוכר את הקעמפ אלא אני מתגעגע אליו וחושב כל הזמן האם אוכל לחזור לרגעים הנפלאים האלו שוב!

הוגנבה לאוזננו שמועה שאתה תהיה אורח הכבוד של שבת בני השלוחים, זה נכון?

כן, אבל אמרו לי לשמור את זה בסוד...

ספר לנו על רגע מיוחד שחווית במהלך הקעמפ.

אוווו, זה יהיה ארוך כמו סיפור יציאת מצרים... אבל אני יכול לספר לכם שביום הראשון, לפני שעליתי לבמה להכריז על פתיחתו של הקעמפ, נורא ישבתי עם הצוות התרגשתי! ואמרנו לחיים, תאמין במפקדה עזר ולמי שלא זוכר שיראה בווידיאו, לא היה קשה לראות איך ההתרגשות השפיעה...

מכתבים מקריית איילון

פרק ה'

מאת: מ. הרשקוביץ

שוב שלום לך בנצי, בנדודי היקר,

פורים חלף ועבר לו ברוך ה'. המבצעים שעשינו היו בהצלחה גדולה מאוד, ובסעודת פורים נרדמתי על הספה הגדולה שבסלון, כשמתוך שינה אני שומע את השירה והריקודים השמחים שיכולים להגיע רק אחרי שמחה של מצווה ומבצעים.

אבל כשרק יצאה השבת, כשחשבתי שהגיע הזמן להשתחרר קצת ולנוח ממאמץ הפעילות הרבה וההכנות שקדמו לה, אבא הכריז מיד אחרי הבדלה: "הגיע הזמן להתחיל את מבצע מצה ולהתכונן לליל הסדר!..."

אה, כן. אני בטוח שגם אצלכם מתחילים להתכונן לפסח, לנקות את הבית וכל זה. אבל אצלנו נוסף לכל זה גם ההכנות למבצעים, תחשוב על זה.

למחרת אחרי הצהריים, אחרי שירדתי מהאוטובוס שבו אני נוסע כל יום הלך וחזור לתלמוד תורה חב"ד שבעיר הסמוכה, פגשתי את דור, בן השכנים, שהוא בערך בגיל שלי.

דור רכב על האופניים שלו, ונוסף לי ביד לשלום. אבל אני סימנתי לו שימתין רגע לפני שהוא ממשיך. הוא אכן עצר את אופניו, הוריד רגל אחת למדרכה. "היי ברל'ה!" חייך.

"שלום גם לך, דור". עניתי לו, ומיד שאלתי "מתי אתם יוצאים לחופשת פסח?"

"שבוע הבא ביום חמישי!" הוא ענה לי. "מתי אתם יוצאים לחופשת פסח, ולמה אתה שואל?"

עניתי לו על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון. "אצלנו לא יוצאים לחופשת פסח. כי מלימוד התורה אף פעם אין חופשה!..."

"מה זאת אומרת? אתה נוסע לבית ספר שלך גם בחול המועד?" הוא התפלא, וזו הייתה המטרה שלי. כמו שמתמיהים את התינוקות כדי שישאלו "מה נשתנה" בליל הסדר, כך התמהתי אותו במשפט מוזר כדי שישאל. הרי הוא בסך הכול תינוק, תינוק שנשבה!

"לא, גם אנחנו כמה ימים לפני פסח מפסיקים את הלימודים במסגרת התלמוד תורה, אבל זה נקרא "בין הזמנים" של פסח, לא "חופש" חלילה...". השבתי לו, ואז פניתי לענות על השאלה השנייה. "אני שואל אותך, כי הייתי שמח שבימים שאנחנו כבר לא לומדים, וגם אתם כבר לא תלמדו, תצטרף אליי לחלוקת מצות ליהודים ברחבי העיר!"

"זה נשמע מעניין!" אמר דור. "למי אתם מחלקים? גם אנחנו נקבל מכם מצות?"

הסברתי לו, שבית חב"ד שלנו מחלק מצות לקשישים, עולים מחבר העמים, וכן אנשים במצב כלכלי קשה שלא יוכלו לקנות בעצמם. הוריו של דור יקנו כודאי מצות בעצמם, בכלל מאז שעברנו דירה לבניין הנוכחי, אז ההורים שלו התקרבו מאוד. גם אני משתדל לעשות את החלק שלי ולקרב את דור בעצמו, אחרי שאבא אמר לי שאני יכול לשוחח איתו ללא חשש. סתם ככה אני לא יכול לדבר עם כל ילד בשכונה שיחה סתם, חוץ ממבצעים, כי יכולה להיות לו חלילה השפעה שלילית, רק כשאני ליד אבא שלי הוא מרשה לי לדבר איתם.

בנוסף לזה, הדרך אותי אבא להשתדל בשיחות איתו לשלב כמה שיותר מושגים ביהדות, כפי שבטח שמת לב...

אולי יום אחד הוא ואחרים יהיו חב"דניקים בזכותי! וואו, אולי הם אפילו ייצאו אחר כך בעצמם לשליחות ויקרבו עוד אנשים וכן הלאה? אני מאוד מקווה כך! מה אתה אומר?...

א כשר און א פריילאכן פסח
בן דודך ברליה, קריית איילון

חיילים מספרים

"זכיתי להיות חסיד"

החייל שמר'ה בוסמן, שליח (צעיר) הרבי בחדרה, משוחח עם נדב ק. על תפיסתו את ההוראות מהחג הקרב ובא, ומהיום הגדול י"א ניסן, כבן לשליח וכשליח צעיר בעצמו

חוץ מזה, אני רוצה להוסיף שכל פעם שאני נזכר ברבי, אני נזכר בדוגמא האישית שהרבי הראה לנו בקיום המצוות בהידור. ניתן לראות בוידאו כיצד הרבי מתפלל כל מילה מתוך הסידור, כיצד מנענע את הלולב בחיבה מיוחדת ועושה כל מצווה בחיות ובהידור. ומזה אני לומד גם כן להוסיף בקיום המצוות בהידור כראוי לחסיד של הרבי.

נהניתי מאוד לשוחח איתך, שמר'ה. אולי לסיום, תספר לנו קצת על הפעילות בבית חב"ד אצלכם בחדרה.

לאחרונה התקיים ערב התרמה לבית חב"ד והייתה הצלחה גדולה וקידוש ה' גדול. גם הייתה הכנסת ספר תורה בהשתתפות קהל רב, ביניהם הי' גם רב העיר שהגיע במיוחד.

בפורים התקיימה מסיבה גדולה בהשתתפות אנשים רבים, וכעת אנו עסוקים מאוד בפעילות לחג הפסח.

יהי רצון שנזכה לחוג את חג הפסח בבית המקדש השלישי ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים.

אמן, פסח כשר ושמה, ומתי יהיה 'שבת קעמפ'? כולם כבר מחכים...

בע"ה, יהיה אחרי פסח..

שמר'ה, אנו עומדים בתקופת חג הפסח. ספר לנו מה מיוחד בחג הזה, מנקודתך מבטך.

אצלנו כחסידים, פסח הוא חג מאוד מיוחד. בפסח בולט מאוד יראת השמים של החסידים שמחמירים ונזהרים כל כך מחמץ: מקלפים כל דבר, נזהרים מאוד ממצה שרוי' ועוד הרבה חומרות.

בפסח אני מרגיש במיוחד את ה"אשרינו מה טוב חלקינו", שזכיתי להיות חסיד שמקפיד ומהדר מאוד בקיום המצוות.

אתה בטח יודע שהרבי תמיד הדגיש שכל חג מלמד אותנו הוראה למשך כל השנה כולה. אם כן, מהי ההוראה שאתה לומד מחג הפסח?

בעניין הזה של קיום המצוות בהידור, כמוכן. שכמו שבפסח אנחנו נזהרים כל כך מחמץ, כך במשך כל השנה צריכים להשתדל מאוד לקיים מצוות בהידור ולהיזהר מאוד מאיסור, אפילו מאיסור קל.

לפני פסח יחול אי"ה י"א ניסן יום ההולדת של הרבי. אתה יכול לספר קצת מה אתה מרגיש ביום הזה?

אני מרגיש את הזכות הגדולה שזכיתי להיות חסיד של הרבי וגם שליח של הרבי.

השד"רים הצעירים

סיפור על רקע היסטורי

פרק ט'

תקציר הפרק הקודם:

מלחמת רוסיה וצרפת מאיימת על שלומם של הקעמפ.

מאת: מ. הרשקוביץ

כמוהו עשו גם בער'ל ושמר'ל הענקיים, ובצורה כזו כבר היו רוב ילדי הקעמפ ברחבת המשרדים. עוד אחרונים שנותרו ב'קעמפ ביזנס' נשלחו משם במהירות על ידי מנשק'ה אלטוויסקי, וכך עמדו כולם ברחבה.

המרכז התרגש במיוחד. הוא הרים את ידו הימנית לגובה, והראה פיסת קלף שהייתה שם.

"מכתב!" הוא הצליח לפלוט לאחר מאמצים מרובים. "הרבי שלח מכתב לכל החסידים ברוסיה!"

הוא כיבד את אחד המדריכים בעל קול עבה במיוחד להקריא את המכתב לכולם. במכתב כתב אדמו"ר הזקן לכל החסידים שיעזרו לרוסים במלחמה ככל האפשר. לסייע לחיילי הקיסר הרוסי באספקה של נשק ומזון, זו הייתה הוראתו של הרבי. והמכתב נסתיים בהבטחה ברורה, שאותה הקריא המדריך בקול גדול: "ואתם אל יירך לבבכם ואל תשימו לב להניצחונות הזמניות של השונא, כי הניצחון הגמור יהיה על צד מלך רוסיה".

המדריכים המאושרים התחבקו בשמחה, וניכר היה שסלע נגול מעל ליבם. הם פצחו בריקוד חסידים במילים "אשרינו שחסידיים אנחנו", וזונדל עודד את השירה...

לבדו, והוא שיתף את דוד בכל אשר שמע. דוד הקשיב, בתחילה נכרכו אותות חרדה על פניו, אך מהר מאוד הוא התאוּשש, ואף הצליח לחייך.

"אתה מחייך?" תמה יוס'ה.

"אני סמוך ובטוח בביטחון גמור שיד החסידים תהיה על העליונה, וקיסר רוסיה ינצח..." פתח דוד, אך יוס'ה קטע אותו מיד: "מה אתה אומר! ממתי הצאר אלכסנדר הוא אחד החסידים? שהחיינו! חסיד חדש נוסף! הוא גם בודאי מתפלל באריכות מדי שבת! לא כך?"

דוד שכבר הכיר את ידידו יוס'ה, נתן לו לסיים לשפוך את אשר על ליבו, ואז אמר: "כמובן שלא. הן הוא גוי גמור שכל חסד שהוא עושה אינו אלא להתיהר, אם כן בודאי שאינו שייך ל'חסידות'. אבל רבינו אומר שהוא צריך לנצח, ואם כן בודאי כן יקום!"

יוס'ה התעודד מהביטחון הבלתי נדלה של ידידו. הוא אפילו התפלל על עצמו כיצד לא חשב על כך לבד. אך לפני שהוא סגר את ספר התהילים, אמר הוא עוד מזמור, ליתר ביטחון.

•••

מסדר הצהריים הגיע בהפתעה גמורה. המרכז ביקש לזרז את הילדים ששהו בחדר האוכל לכיוון הרחבה, וזונדל קיים את ההוראה כפשוטה: הוא הרים שני ילדים בכל יד, עוד ארבעה הניח על כתפיו, וכשחמישה תלויים מאחורין הוא הזדרז לכיוון רחבת המסדרים.

יוס'ה נטל את ספר התהילים בעל הדפים הצהובים המהווים שבו ציידה אותו אמו לפני שיצאו מליאדי, וטמן את ראשו בין דפיו. "למנצח על איילת השחר, מזמור לדוד. א-לי א-לי למה עזבתני!..." יצאו המילים מפיו בלב נשבר. ודמעות זלגו על דפי הספר, מצטרפות לכתמים שיצרו הדמעות ששפכה עליו אמו, וכנראה גם סבתו וסבת סבתו.

הוא הרהר על הקעמפ שהוא היה חלק ממנו, והוא הנחה בו כל כך. כעת יצטרכו כולם להיפרד... לא עוד מאתעס הג'ינג'י ולא עוד שאול יצחק. לא עוד חזנסקי ולא עוד הלפרינוב. פתאום גם הדמויות הפחות אהודות בקעמפ נראו לו כפסגת חלומותיו ומשאת נפשו.

שדר-צעיר נוסף שחלף על פניו, הסיחה את דעתו לרגע ממחשבותיו המדכאות. היה זה ידידו משכבר הימים והלילות, גרונם-גימפל-דוד. אבל כולם קראו לו רק דוד.

"היי, יוס'ה, מה קורה? מדוע אתה אומר תהילים בדמעות?" שאל דוד לפי תומו, ויוס'ה התלבט האם לשתף אותו במידע המחריד שהוא שמע מחדר המדריכים. מחד - הוא ידע שדוד הוא שד"ץ בוגר ואחראי, ושהוא גם לא יעביר את הסוד לשאר החברים לפני הזמן. אך מאידך - הוא גם ידע שלא כדאי לספר בשורות רעות לאחרים.

לבסוף, הכריעה אותו התחושה הקשה של נצירת הסוד בליבו

המשך יבוא...

פינה לחיילי קעמפ "השלוחים הצעירים"

שמריל ובעריל

מאת: זעלוועל ק.

לקעמפ האחרון בכפר סבא הגיעו שני ילדים קטנים ורזים, בעריל ושמריל, לאחר שאביהם הגדול יינה רשם אותם לקעמפ... במשך כל הקעמפ נשמעו זעקות מאחד לשני, "שמעעעער'ל!!!..." "בעעעעער'ל!!!..."

מערכת >שליחון' מתחבטת קשות בשאלה הזועקת, ומבקשת את עזרת חיילי קעמפ גן ישראל צעירי השלוחים:

מי הוא בעריל
ומי הוא שמריל?...

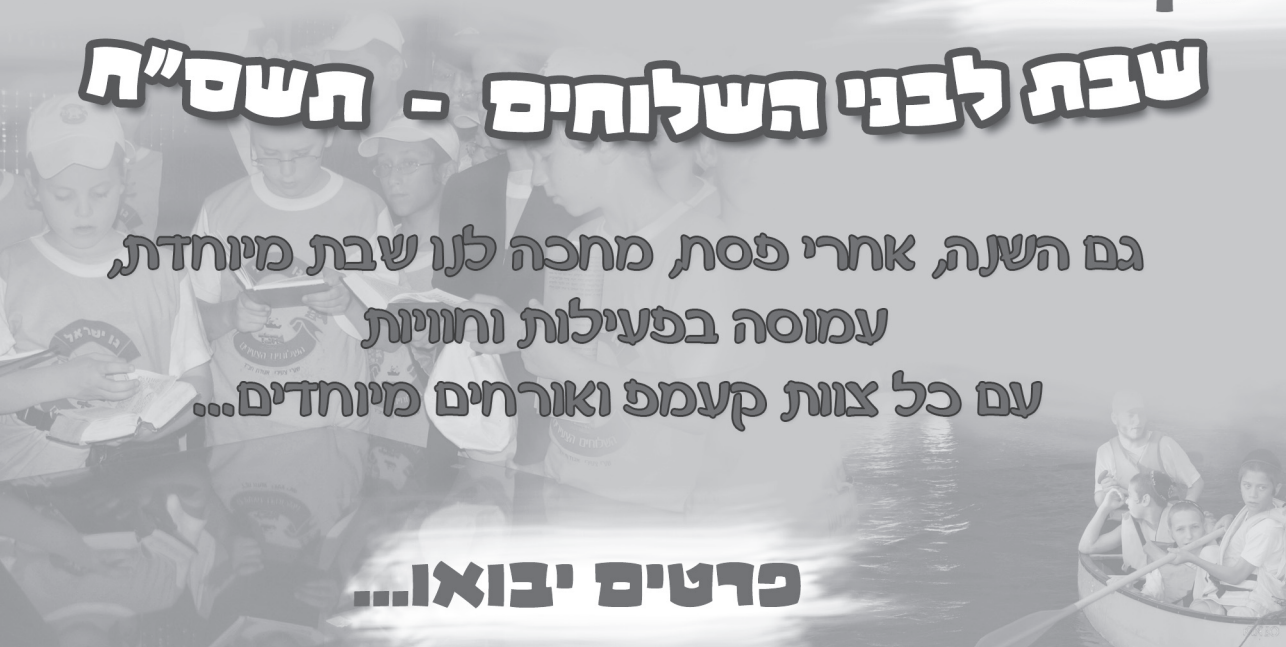
תשובות ניתן לשלוח לכתובת המערכת המופיעה בעמוד השני

בקרוּב:

שבת לבני השלוחים - תשס"ח

גם השנה, אחרי פסת מחכה לנו שבת מיוחדת, עמוסה בפעילות וחוויות עם כל צוות קעמפ ואורחים מיוחדים...

כרטיס יבואו...

[הטיול הגדול]

תסניות החודש

פראת סקעמפ גן ישראל "השלוחים הצעירים" תס"ז

בן ישראל
חיים הצעירים

